

21/10 - 95

Helsing lest av forfatter
Jostein Finnevik.

- HELSING PÅ 100-ÅRSDAGEN -

B9

Til Ekne ungdomslag frå ein som har lagt ungdomstida bak
seg

Eg ser på deg og du ser på meg.

Astri, mi Astri, og minst du det no.

Eg bytte bort kua fekk fela igjen.

Om det regnar og snor, om det stormar frå nord.

Eg bur oppunder fjell.

Og livet det er no det likaste lell.

Versa er velkjend for alle i laget.

Tonane heng under takbjelken her.

Nede på golvet i salen vi leikte.

Laurdagskveld, leikarring, ungdom og fest.

Alltid så slutta vi med denne song:

Nyst munde det regna, enno ein gong.

Tida står stille. Om berre vi lyttar
så hører vi røyster frå eitt hundre år.

Dei syng slik som lerka sin gladaste song:

Det livnar i lundar, det vaknar ein vår.

Slik trur eg dei tenkte dei tre som tok til
for hundre år sidan ein februarkveld.

Wexelsen gav dei det velkjende slagord:

Norskdom og kristendom er det du treng.

Nasjonalkjensla vart vekt hos dei unge.

Unge av sinn sjølv om håret var grått.

Merkesak større enn alle dei andre:

Ti-året etter dei fridom ha' fått.

Knut !

Takk for sist. 100-årsfesten ble veldig godt!
Vedlagt sender jeg min renskrevne "Helsing"
for ev. arkivering sammen med Furunes sin
100-årsberetning, som forøvrig er et verdi-
fullt dokument.

Hilsen

/